

70
2023

Zeitschrift für Sorabistik und vergleichende Minderheitenforschung
Časopis za sorabistiku a přirunowace mjeńšinowe slěženje
Casopis za sorabistiku a pširownujuce mjeńšynowe slěženje
Journal for Sorbian and Comparative Minority Studies

Madlena Norbergowa

Roland Marti sedymžaset lět
Ze žěkownosću k narodnemu dnju

**Madlena Norbergowa
Roland Marti sedymžaset lět
Ze žěkownosću k narodnemu dnju**

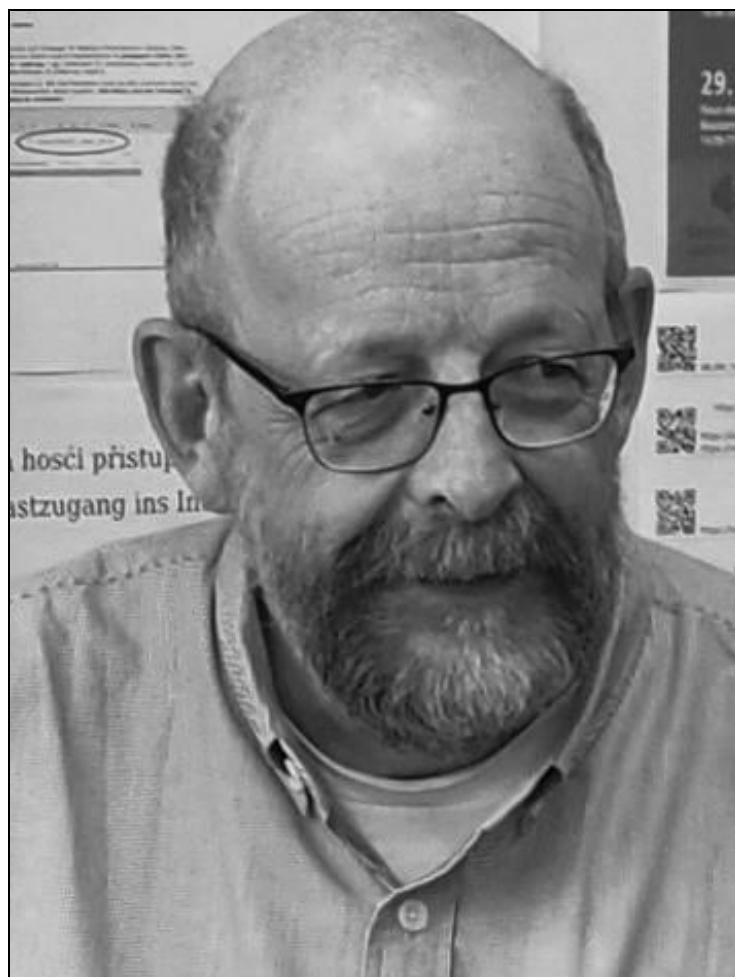

Foto: Serbski institut

Prof. dr. dr. h. c. Roland Marti jo se narožil w lěse 1953 w Genfje, w Šwicařskej. Wón jo studěrował słowjański, nimsku a orientalsku filologiju w Baselu a Moskwje. 1980 jo studije dokóńcył z titlom Ph. D., w lěse 1986 jo slědowała habilitacija. Na to jo zachopił žělaš na uniwersitoma w Baselu a Bambergu, nježli jo 1989 pšewzeł profesuru na Pósaarskej uniwersiše w Saarbrückenne. Bóžko jo Nimska pó politiskem pšewrošenju 1989/90 wšake uniwersitne instituty za slawistiku reducťrowała a někotare samo wótstroniła, tak teke ten w Saarbrückenne. Pó wótwijanju instituta za slawistiku jo se R. Marti zaběrał z

DOI: <https://doi.org/10.59195/lp.2023.70-20>

wucbu na honorarnej bazy a z wědomnostnymi projektami. Šězyšćo pší tom stej wordowaļej dolnoserbšćina a Dolna Łužyca.

Znajomy jano mało slawistow w Nimskej, ako se zaběraju ze Serbami. Wóni je wšykne znaju, se wě, ale we głównem su to rusisty, polonisty abo bohemisty, a Serby graju snaž pší rěčnych pširorownowanach abo wěstych projektach rolu. Jano někotare z nich pak serbsku rěc teke aktiwnje wobkněže a nałožuju, mjazy nimi jo Roland Marti. Mjaztym jo južo pór lět na emeriturge a ja by ksěla ku góžbje jogo kulojtego narodnego dnja slědk glědaš na jogo zaslužby wósebnje za Dolnych Serbow.

Dokulaž su, ako góřejce južo naspomnjone, teke slawistiku w Saarbrückene de facto zacynili, njejo R. Marti mógał wěcej studentow wuwucowaš. To jo k tomu pšipomogało, až jo starcył na rěčnu a kulturnu situaciju Serbow. A dokulaž Roland Marti pôchada ze Šwicafskeje, zož maju statnje rědowane formy multikulturalnosći, jo jomu narodnostna politika we oficialnej formje a nic jano ako „alibi kulturneje awtonomije“ derje znata a bliska. Ale teke ta we kantonje Graubünden bydleca narodna mjeňsyna Reteromanow jo pšipomogała k tomu, až jo se Roland Marti rozsužil, se bliżej zaběraš z písudom Serbow a how wósebnje ze situaciju Dolnoserbow. Su ga wóni idealny studijny objekt za rěcene, literarne a politiske wobjadnanje. Aby pak mógał Serbam pomogáš a do rady dawaś, jo deňař serbšćinu nawuknuš. Roland Marti jo se wobgónił a starcył na fachowego docenta za serbšćinu Pětša Janaša. Z nim jo nawězał kontakt a njejo dlužko trało, až jo Pětš Janaš mógał tu nowu lichotu pó politiskem pšewrošenju wužýwaš a se pôdaš do Saarbrückena a tam wuwucowaš górnō- ako teke dolnoserbšćinu. Ako awtor dolnoserbskeje gramatiki, nimsko-dolnoserbskego słownika ako teke wucbnych srědkow a literarnych zběrkow za wuwucowanje wótkublaſkow a ceptakow a ceptarjow jo měl nejžlěpše fachowe znajobnosći za take žělo. Lěpšego docenta njejo se mógał R. Marti žycyš. Tak jo Pětš Janaš w lětoma 1991 a 1992 póbýl w Saarbrückene a jo serbšćinu pódawał. Malsnje jo se teke pšijselstwo mjazy Rolandom a Pětšom wuwišo. Z P. Janašom, ze mnu a z drugimi Serbami jo R. Marti wót togo casa konsekwentnje serbował. A wót togo casa, ako jo wobkněžyl tu rěc, jo se teke z Dolneju Łužycu zaběrał, a to na wšakich pólach: w rěcywěže, mjeňsownej politice a wósebnje w literaturje.

Ako jo se Dolnoserbska rěčna komisija (DSRK) w lěše 1994 za to rozsužila, ortografiju pisneje rěcy nanejmjenjej na někotarych městnach powědanej dolnoserbskej rěcy bližyš, jo se teke Roland Marti chopíl z tymi pšašanjamí zaběraš. Wósebnje to ótowanje jo analyzérował a w ludowej rěcy za tym slěžíl. Za to jo ako rěcnostawizniski dokument nagrawał korpus z maminorěčnymi powědarjami, ako se žinsa hyšci namakajo w interneše pód mjenim GENIE. Wjelgin kritiski k póstupowanju pawšalnegu ó-towanja z boka DSRK jo Marti ako korektiwum napisál knigły k tomu (MARTI 2007). Bóžko njejo Serbski institut toš te knigły ako teke wuweženja drugich wósobow w tom nastupanju pšíwzel a tak mamý žinsa w dolnoserbskej rěcy inflacionarne ó-towanje.

Což mjeňsowne pšawa nastupa, se Roland Marti wjelgin derje wuznajo, na jadnom boce pširodnje ako bergář multikulturelneje Šwicafskeje a na drugem boce ako sociolinquist. Cu how jano pokazaš na jogo spis „Probleme europäischer Kleinsprachen“ (MARTI 1990) abo wobšyrny nastawk „Die Sorben – Prüfstein und Experimentierfeld für Nationalitätenpolitik“ (MARTI 1992a). Ned w přednem cysle nowo wuchadajucego Lětopisa w lěše 1992 jo wózjawili nastawk „Rěčna politika w serbšćinje“, w kótaremž jo pokazał na dwa aspekta rěčneje politiki, a to na jadnom boce na poměr serbskeje rěcy k nimskej, na drugem boce na poměr mjazy serbskima rěcoma. Jogo tencasna prognозa wó jěsnej smjeri dolnoserbskeje rěcy pší wobchowanju dweju njewotwisneju serbskeju rěcow

njejo se chwališboga zwopšawdniła (glej MARTI 1992b: 71). Weto jo tematizērowanje njerownego poměra mjazy serbskima rēcoma wósebnje Dolnoserbam tyło, dokulaž jo Roland Marti serbskemu swětoju glědalko pśed woblico žaržal. To jo hyšći raz a jasnej wuzwignuł w swójom nastawku „Dolnoserbščina: dwójna mjeňsynowa rēc“ slēdujuce: „Serbščina jo mjeňsynowa rēc napšešiwo nimščinje, a nutšikownje jo dolnoserbščina mjeňsynowa rēc napšešiwo górnoserbščinje“ (MARTI 2003: 96). Dalej wón pišo: „Dalo-kož wěm, njejo nichten naražił wurownanje teje njerownowagi, a wó kompenzatoriskich napšawach we wobcerjenju mjazyserbskich póségow njejo bylo to grono.“ (teke tam: 100). Z inkluziwnym zwěšćenim, až Dolna Łužyca a nic jano dolnoserbska rēc jo mjeňsyna w mjeňsynje, jo něchten předny raz zjawnje wótekšył asymetriju w serbskem žywjenju a pśedewšym asymetriske statkowanje serbskich institucijow. To njejo wšuži starcyło na rozměše a wobjadnosć. A ako su se wšake teze wopódstatnili we wuwježenjach FORUMA DOLNA ŁUŽYCA, jo se malsnje powědało wó separatizmje z boka Dolneje Łužyce. Slědy z togo jo dejava powědařka FORUMA a awtorka togo artikla bólosćiwe dožywiš. Roland Marti wšak jo kšel pokazań na realitu we tom zmysle, až Serby by dejali na tom žělaś, deficity wugładkowaś. Aktualna analyza z joga boka žinsa by zajmna była.

W zachadnych tísich lěžasetkach jo se Roland Marti stawnje zasej dolnoserbščinje pśiwobrošíł, na nju teke we wětšem konteksće gromaże z drugimi rēcami žiwał. Cesto jo lažał pši tom fokus na situaciju serbščiny ako mjeňsynoweje rēcy, na wuznam kodifikasijske pšawopisa wósebnje pla małych rēcow a zewšym jich wobgrozonosć a móžnosći rewitalizacije. Dalej jo se jubilař zaběrał z pözyconkami w dolnoserbščinje (glej MARTI 1999, 2018) abo ze wšakimi aspektami mjazsobnega rozměša słowjańskich rēcow, tak pomjenjoneje interkomprehensije (glej MARTI 2020a). Teke we swójom rozžognowańskiem cytanju w januarje lěta 2019 jo grała serbščina – a specielnje dolnoserbščina – wósebnu rolu (MARTI 2020b). Na taku wašnju jo Roland Marti pśipomogala, aby se wěda wó wósebnej situaciji serbščine we wobłuku slawistiki šyriła.

W kooperaciském žěle z Pětšom Janašom jo jubilar w ekstremne pilnem žele zestajił a wudał zgromażone spise Mata Kosyka w žewjeś zwězkach (JANAŠ/MARTI 2000–2017). To jo bylo monumentalne žělo a historiski statk za Dolnu a celu Łužycu. Z tym stej twórijej standardne žělo, aко njejo jano za dolnoserbsku, ale docelego za serbsku literaturu pšeliš wažne. A to jo a wóstanjo zawěscé ta nejwětša zaslužba togo pilnego a wědobnegu duo. Klasikař Mato Kosyk jo ze swojeju prozu a poeziju tak na pšecej zakórjony w literarnych stawiznach Serbow. Wudaše Kosykovych zgromażonych spisow zmóžnijo glědanje na literarne twórjenje tóch wuznamnych serbskich basnikow: na Handrija Zejlerja, Jakuba Barta-Čišinskego a wótněnta teke na Mata Kosyka.

Pódla žewjeśzwězkowego całkownego wudaśa su nastali hyšći mjeňše, ale wjelgin gódne literarne kniglicki, na pšiklad te třírēcne Kosykowe basni (JANAŠ/MARTI 2003), aко zmóžniju teke mjazynarodnemu publikumu pśistup k literaturje a basnistwu Mata Kosyka. Zachopjeňk Kosykovego slěženja jo se dokumentěrował we wědomnostnej konferency w lěše 2003 we Wjerbnje, źož jo se basnik a prozaist Mato Kosyk narožil. Na toś tej konferency, organizērowany wót našogo jubilara, jo se teke wówswěšil třírēcny pomnik za Mata Kosyka (engelski, nimski a dolnoserbski), kenž stoj wót togo casa srjež jsy.

Paralelnje k slěženju ku Kosyku jo se R. Marti – zasej gromaže z P. Janašom – zanurił do twórjenja Jura Surowina a Fryca Rochy. Tak jo był Marti jaden z organizatorow drugego mjazynarodnego symposium na cesć Jura Surowina, kenž jo se wótměl w nowemburu lěta 1995 w Gronau, Budyšynje a Bórkowach. Pšinoski sympozija jo wudał we wósebnem zběrniku pód titlom „Sauerwein – Girénas – Surowin“ (MARTI 1996). Gromaže

z P. Janašom jo wudał dwójorčne knigły „A pó zemi libju te strusacki = Und überall flattern Blüten hin“ (JANAŠ/MARTI 2015).

We wobłuku literarnego procowanja jo se R. Marti aktiwnje wobželil na wšakich záředowanjach, na pšiklad w oktobrje 2016 na pócesčenju za Frida Mětška ku góžbje joga 100. narodnego dnja abo na literarno-muzikaliskem wótpołdnju z lyriku Mata Kosyka a pšewózowańskimi tekstami w lěse 2018, rozmjej ako zakóncenje žěla nad zgromażonymi spisami.

Roland Marti jo aktiwny člonk Maśice Serbskeje. Ako profesor za słowjańske rěcy jo wót założenja Serbskego instituta člonk joga wědomnostneje pširady a ako taki žiwa stawnje teke na Dolnu Łužycu. Mjazy 1998 a 2008 jo byl jeje pšedsedař. W lěse 2020 su joga wótnowotki do teje funkcije wuzwólili.

Zespominanje

Gaby kšeli suměrowaś statkowanje Rolanda Martija za Dolnu Łužycu, by ja slědujuce groniła: Póla statkowanja R. Martija za Dolnu Łužycu su wjelebocne, nejvěcej asociěrujomy joga z literaturu, pak teke z rěcu a pótom z mjeňsynowej politiku. Roland Marti jo wobglědowař a gódnošar wót wenka, njewótwisny wót žělowego městna a strukturow. Wón jo mógał kritiski a objektivnje glědaś na wšake zjawy a zwuconosći. Mimo cwiblowanja jo Roland Marti pšez statkowanje z Pětšom Janašom prestiž dolnoserbskeje rěcy, literatury a dolnoserbskego luda docela pówušyl. Za to słuša jomu žěk a pšipóznaše. Žycymy jomu hyšci žognowane žywjeńske lěta a płodne statkowanje ako slawist!

Citěrowana literatura

- JANAŠ, Pětš; MARTI, Roland (wud.) 2000–2017: Mato Kosyk. Spise. Cełkowny wudawk. Budysyn.
- JANAŠ, Pětš; MARTI, Roland (wud.) 2003: Mato Kosyk. Basni = Gedichte = Poems. Chošebuz-Saarbrücken.
- JANAŠ, Pětš; MARTI, Roland (wud.) 2015: Fryco Rocha. A pó zemi libju te strusacki = Und überall flattern Blüten hin. Bautzen.
- MARTI, Roland 1990: Probleme europäischer Kleinsprachen: Sorbisch und Bündnerromanisch. München.
- MARTI, Roland 1992a: Die Sorben – Prüfstein und Experimentierfeld für Nationalitätenpolitik, w: Europa Ethnica 49/1, str. 13–36.
- MARTI, Roland 1992b: Rěcna politika w serbšinje, w: Lětopis 39/1, str. 66–74.
- MARTI, Roland (wud.) 1996: Sauerwein – Girēnas – Surowin. II. Internationales Sauerwein-Symposion. 21.–26. November 1995. Gronau (Leine) – Budysin/Bautzen – Bórkowy/Burg. Hildesheim etc. (= Veröffentlichungen des Landschaftsverbandes Hildesheim: 7).
- MARTI, Roland 1999: Słowa nimskego pochada w přednem serbskem pšełožku Nowego testamentu“, w: Lětopis 44/1, str. 67–83.
- MARTI, Roland 2003: Dolnoserbščina – dwojna mjeňsynowa rěc, w: Lětopis 50/1, str. 95–112.
- MARTI, Roland (wud.) 2004: Mato Kosyk 1853–1940. Materialije předneje Kosykoweje konference = Materialien der ersten Kosyk-Konferenz = Proceedings of the First

- Kosyk Conference. Wjerbno/Werben, 15.–18.6.2003. Budyšyn (= Spise Serbskego instituta; 40).
- MARTI, Roland 2007: ó w dolnoserbšćinje = ó in Lower Sorbian = ó im Niedersorbischen. Saarbrücken (= Phonus Forschungsbericht; 11).
- MARTI, Roland 2018: Dolnoserbšćina: wót póžyconkow z jadneje rěcy k póžyconkam z drugeje a slědk, w: WITZLACK-MAKAREVICH, Kai (wud.), Kalkierungs- und Entlehnungssprachen in der Slavia. Boris Unbegaun zum 120. Geburtstag. Mit einem Vorwort von George Thomas. Berlin, str. 115–126.
- MARTI, Roland 2020a: Mjazsobne rozměše słowjańskich rěcow z wósebnym žiwanim na serbskej rěcy, w: MARTI, Roland; POGNAN, Patrice; SCHLAMBERGER Brezar, Mojca (wud.), Intercomprehensio Slavica. Ljubljana.
- MARTI, Roland 2020b: Leben, Sterben und Revitalisierung von Sprachen. Abschiedsvorlesung am 28. Januar 2019. Saarbrücken (= Universitätsreden; 117).